

تأثیر زمان و روش برداشت روی میزان روغن اسید گامالینولیک و گیاه دارویی گل مغربی اسید لینولیک در بذر

عظیم قاسم نژاد، برند هونر مایر

دانشجوی دکتری دانشگاه گیسن آلمان

گل مغربی پتانسیل کافی برای تبدیل شدن به یک گیاه زراعی را دارد. اما رفتار گلدهی آن (گلدهی نامتناوب) و ریزش شدید بذر در فرایند بلوغ بذر از جمله مشکلات این گیاه از نظر اقتصادی می باشد. بر این اساس در طول سالهای ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۶ تحقیقات مزرعه ای در قالب بلوک های کامل تصادفی در جهت کاهش ریزش بذرها همراه با افزایش کمیت و کیفیت روغن بذر گل مغربی در کشت بهاره و پاییزه انجام گردید. گیاهان آزمایشی در سه زمان و به روش های معمول، خشکاندن گیاه قبل از برداشت (با علف کش) و خشکاندن گیاه قبل از برداشت (با شعله) برداشت گردیدند. در این آزمایشات عمل استخراج روغن بذر با استفاده از دستگاه سوکسلت انجام شد. در کیفیت سنجی روغن بذر به لحاظ میزان و نوع اسید چرب از گاز کروماتوگرافی استفاده گردید. نتایج نشان داد که تنها در کشت پاییزه زمان برداشت اثر معنی داری بر عملکرد بذر داشت. کمیت روغن بذر در کشت بهاره به طور معنی داری تحت تاثیر زمان برداشت قرار گرفت. در همه آزمایشات میزان اسید گاما لینولینیک به صورت معنی داری تحت تاثیر زمان برداشت قرار داشت. میزان اسید چرب لینولیک تنها در یک مورد تحت تاثیر زمان برداشت قرار گرفت. روش برداشت تاثیر به سزایی در اغلب پارامترهای اندازه گیری شده

پنجمین کنگره علوم باغبانی ایران - شهریور ماه ۱۳۸۶ - دانشگاه شیراز

نداشت. بر اساس نتایج به دست آمده بهترین زمان برداشت گل مغربی ۷۵ تا ۸۰ و ۱۰۰ روز پس از گلدهی به ترتیب در کشت بهاره و پاییزه می باشد.